

UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

CLASSICAL TRIPOS Part IB
Paper 2

MODERN AND MEDIEVAL LANGUAGES Part IB
Paper GL 11

Thursday 8 June 2006 9 to 12

ALTERNATIVE PASSAGES FOR TRANSLATION FROM
GREEK AUTHORS

Answer all the questions.

Use a separate booklet for each Section.

The Examiners will give equal weight to each Section.

Write your number (not your name) on the cover-sheet of each Section booklet.

Candidates who do not write legibly may find themselves at a grave disadvantage.

STATIONERY REQUIREMENTS

8 Page Booklets x 2
Rough Work Pad x 1
Tags

SPECIAL REQUIREMENTS

None

**You may not start to read the questions
printed on the subsequent pages of this
question paper until instructed that you
may do so by the Invigilator**

SECTION A

Translate:

- A1 *Lysias explains how the Thirty Tyrants targeted resident aliens because of their money.*

Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ὤκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ'οὕτως ὤκοῦμεν δημοκρατούμενοι ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ'ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι, καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀναμνήσαι πειράσομαι. Θεόγνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι τὴν ἀρχὴν δέδεισθαι χρημάτων· καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον· ἀποκτινύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο.

LYSIAS XII 4-6

πολιτεία: 'regime'

ἀποκτινύνμι = ἀποκτείνω

A2 *How could Socrates have ever made other people bad since he was so virtuous himself?*

Θαυμάζω οὖν ὅπως ποτὲ ἐπέισθησαν Ἀθηναῖοι Σωκράτην περὶ θεοῦς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν οὐδὲν ποτε περὶ τοὺς θεοῦς οὐτ'εἰπόντα οὔτε πράξαντα, τοιαῦτα δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν οἷά τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἶη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβέστατος. Θαυμαστὸν δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναί τινας ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν, ὃς πρὸς τοῖς εἰρημένοις πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατέστατος ἦν, εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος καὶ πάντας πόνους καρτερικώτατος, ἔτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε πάνυ μικρὰ κεκτημένος πάνυ ῥαδίως ἔχειν ἀρκοῦντα. πῶς οὖν αὐτὸς ὢν τοιοῦτος ἄλλους ἂν ἢ ἀσεβεῖς ἢ παρανόμους ἢ λίχνους ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς ἢ πρὸς τὸ πονεῖν μαλακοὺς ἐποίησεν; ἀλλ' ἔπαυσε μὲν τούτων πολλοὺς ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν καὶ ἐλπίδας παρασχών, ἂν ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται, καλοὺς κάγαθοὺς ἔσεσθαι.

XENOPHON *Memorabilia* I.1.20-2.2.2

τὰ ἀφροδίσια: sex (lit.: what pertains to Aphrodite)

[TURN OVER

SECTION B

Translate:

B1 *Telemachus marks his assembly debut with a dashing entrance.*

αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶα κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεεῦντο.
 ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὃς δὴ γήραι κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὀπλίσσατο δόρπον.

HOMER *Odyssey* II 6-20

παλάμη: 'in his hand'

θηέομαι = Attic θεάομαι

θῶκος, ὄ: seat

κυφός, ἦ, ὄν: stooping

B2 *Advice from Herakles: enjoy life while you can.*

δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένηι.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 κοῦκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται·
 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται,
 κᾶστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνῃ.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα
 εὐφραϊνε σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενῆς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον πάντα καὶ πιθοῦ λόγοις
 ἐμοῖσιν –εἶπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.

EURIPIDES *Alcestis* 779-793

[TURN OVER

B3 Either (a)

αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 “ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἰνεὺς γάρ ποτε δίος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἴκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·
 Οἰνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰῶν ἐν δώμασ' ἑμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργει μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἑμοῖ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτείνειν ὄν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὄν κε δύνηαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.”

HOMER *Iliad* VI 214-31

Or (b)

Ηλ. ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμή,
 ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
 τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθωι πάρα
 πάρεργ' Ὀρέστην κάμῃ ποιεῖται δόμων.
 Αὐ. τί γὰρ τάδ', ᾧ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν
 πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
 καὶ ταῦτ' ἑμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;
 Ηλ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἠγοῦμαι φίλον·
 ἐν τοῖς ἑμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
 μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
 ἰατρὸν εὐρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
 δεῖ δὴ με κάκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
 μόχθου ἴπικουφίζουσαν, ὡς ῥᾶιον φέρης,
 συνεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλις δ' ἔχεις
 τᾶξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν
 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτη
 θύραθεν ἠδὲ τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.

EURIPIDES *Electra* 60-76

Or (c)

Ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων γίνεσθαι πολλάκις ἢ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή· καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν εὐδία πλεύσαντες, τῆς τρίτης ὑποφαινούσης πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω ὀρώμεν θηρία καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγιστον ἀπάντων ὅσον σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος· ἐπῆει δὲ κεχηγὸς καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν θάλατταν ἀφρῶ τε περικλυζόμενον καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκφαίνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὅξεις δὲ πάντας ὥσπερ σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὥσπερ ἔλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόντες καὶ περιβαλόντες ἐμένομεν· τὸ δὲ ἤδη παρῆν καὶ ἀναρροφήσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηϊ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἔφθη συναράξει τοῖς ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἢ ναῦς ἐς τὸ ἔσω διεξέπεσεν. ἐπεὶ δὲ ἔνδον ἦμεν, τὸ μὲν πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ αὐτοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ καὶ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο δὲ ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγκεκομμένα, καὶ πλοίων ἰστία καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὅστέα καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκεῖν ἐκ τῆς ἰλύος ἦν κατέπινε συνιζάνουσα.

LUCIAN *True Histories* I 30-31

END OF PAPER